

Oslo kommune
Byrådsavdeling for næring og kultur

Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Dato: 26.05.2005

Deres ref:
200500983-/LSO

Vår ref (saksnr):
200500906-12

Saksbeh:
Hanne S. Børing, 234 61 604

Arkivkode:
300

**OSLO KOMMUNES HØRINGSNOTAT TIL FORSLAG TIL ENDRINGER I
ALKOHOLLOVENS FORSKRIFTER M.V.**

Det vises til departementets høringsnotat av 01.03.2005.

Oslo kommunes høringsuttalelse til forslag til endringer i alkohollovens forskrifter m.v.:

Byrådet har avgitt i henhold til delegert fullmakt følgende høringsuttalelse til forslag til endringer i alkohollovens forskrifter m.v.:

Byrådsvedtak av 26.05.2005 sak 1145/05 følger som vedlegg. Saken er å finne på kommunens nettside under politiske saker; <http://www.sak.oslo.kommune.no/sru/>.

Med hilsen

Lasse Johannessen
kommunaldirektør

Mary Moe
seksjonssjef

Vedlegg: Byrådssak1145 /05 (med vedlegg)

Arbeids- og sosialdepartementet

Vedlegg

S.nr. 200500983-79

Byrådsavdeling for næring og kultur

Postadresse:

Telefon: 23 46 16 00

Rådhuset, 0037 Oslo

Telefaks:

E-post: postmottak@byr.oslo.kommune.no

Oslo kommune
Byrådsavdeling for næring og kultur

Byrådssak 1145/05

**OSLO KOMMUNES HØRINGSUTTALELSE TIL FORSLAG TIL ENDRINGER I
ALKOHOLLOVENS FORSKRIFTER**

Sammendrag:

Arbeids- og sosialdepartementet har sendt på høring forslag til endringer i alkohollovens forskrifter m.v. på bakgrunn av de vedtatte endringene i alkoholloven. Lovendringene medfører behov for tilsvarende endringer i forskriftsverket. Høringsfristen er 01.05.2005.

Byråden er i hovedsak enig i forslagene som er fremmet, med unntak av departementets forslag om å øke gebyrene. Oslo kommune mener primært at staten må overføre økonomiske midler til kommunene for å finansiere økte kostnader. Sekundært kan gebyrene settes til selvkost.

Saksfremstilling:

1. Bakgrunn for forslaget

Arbeids- og sosialdepartementet har sendt på høring forslag til endringer i alkohollovens forskrifter m.v. Bakgrunnen for dette er at det i lov 02.06.1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (heretter kalt alkoholloven) er vedtatt en rekke endringer, som omfatter følgende hovedpunkter:

- Endringer knyttet til kommunen som bevillingsmyndighet. Det er vedtatt endringer knyttet til kommunal styring, saksbehandling og kontroll. For eksempel er delegasjonssperren i § 1-12 og plikten til å ha et kommunalt kontrollutvalg opphevet.
- Endringer knyttet til bevillingssystemet for salg og skjenking av alkoholholdig drikk. Regelverkets basisinndeling av alkoholholdig drikk i typene øl, vin og brennevin er endret til en inndeling som baserer seg på alkoholinhold (målt i volumprosent).
- Endringer knyttet til vilkårene for grossistvirksomhet. Bevillingsordningen for import og engrossalg av alkoholholdig drikk er vedtatt erstattet av en registreringsordning i regi av toll- og avgiftsmyndighetene.
- Endringer knyttet til rammevilkårene for AS Vinmonopolets virksomhet.

En rekke av de vedtatte endringene i alkoholloven medfører behov for tilsvarende endringer i forskriftsverket, men det er imidlertid også foreslått andre endringer. Det foreslås å gjøre endringer i forskrift av 11.12.1997 nr. 1292 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (heretter kalt alkoholforskriften) og forskrift av 30.11.1995 nr. 937 om engrossalg og tilvirkning av alkoholholdig drikk m.v. (engrosforskriften). I tillegg foreslås, i samråd med Finansdepartementet, enkelte endringer i forskrift 11.12.2001 nr. 1451 om særavgifter (særavgiftsforskriften).

Høringsfristen er satt til 01.05.2005, som er noe kortere enn den alminnelige høringsfristen på tre måneder. Datoen er valgt for å muliggjøre felles ikrafttredelse av alkoholloven og forskriften(e) 01.07.2005. Ikrafttredelse midt i året vil medføre praktiske utfordringer,

spesielt i forhold til gebyrberegningene, og departementet ber om høringsinstansenes syn på dette.

Vedlagt følger alkoholforskriften og høringsbrevet fra Arbeids- og sosialdepartementet av 01.03.2005 som trykte vedlegg 1 og 2.

2. Hovedendringer i forhold til nåværende forskrift

Flere av dagens bestemmelser om kontrollsystemet for kommunale bevillinger er foreslått endret. Endringene vil blant annet bidra til å gi kommunene større fleksibilitet ved organiseringen og utøvelsen av kontrollen. Videre foreslås det inntatt et nytt kapittel 10 A som fastsetter krav om internkontroll for innehavere av salgs- og skjenkebevillinger.

Det forelås også nødvendige forskriftsendringer som følge av endringene i alkohollovens system for kategorisering av alkoholholdig drikk. Etter det nye systemet inndeles alkoholholdig drikk etter alkoholstyrke - mot tidligere alkoholtypene øl, vin og brennevin.

Det foreslås noen justeringer av bevillingsgebyrene for salgs- og skjenkebevillingene, samt bevillingsgebyrene for tilvirkningsordningen.

Det foreslås å oppheve forskrifter knyttet til bevillingsordningen for grossister, da denne ordningen er opphevet. Retten til engrossalg skal i stedet knytte seg til registrering hos toll- og avgiftsetaten etter særavgiftsregelverket, og det foreslås endringer i særavgiftsforskriften og engrosforskriften for å gjennomføre dette.

Det foreslås forskrifter om opprettelse av et nytt register over alle bevillingshavere og grossister. Det eksisterende saksbehandlingsregisteret for engros- og tilvirkningsbevillinger videreføres for tilvirkere.

Det er foreslått å klargjøre bestemmelsene om alkoholreklameforbudet. Regelverket har vært vanskelig å håndheve. Det har blant annet gitt opphav til ulike oppfatninger om rekkevidden av forbudet mot reklame for varer som inneholder mindre enn 2,5 volumprosent alkohol, når disse varene har samme vare-/firmamerke eller kjennetegn som drikkevarer med over 2,5 volumprosent alkoholinnhold. Høyesteretts tolkning av adgangen til å bruke logo og sponing innarbeides. Endringene innebærer ingen realitetsendring.

Departementet har i høringsutkastet av 01.03.2005 foreslått å presisere dagens bestemmelse om hvilke mengder brennevin kan skjenkes i, herunder unntaksbestemmelsen for såkalte "cocktails". Bakgrunnen for forslaget var at flere kommuner og andre har gitt tilbakemeldinger om at det er svært uklart hva som ligger i forskriftens begrep "cocktail". Departementet skriver i brev av 09.03.2005 at forslaget ikke opprettholdes, da det ikke vil kunne oppfylle intensjonene. Departementet ber imidlertid om høringsinstansenes synspunkter på om det er andre måter bestemmelsen kan forbedres på. Brevet av 09.03.2005 legges ved som trykt vedlegg 3.

Det er foreslått å gi en uttrykkelig bestemmelse om at bevillingshaver har plikt til å sørge for at personer som er åpenbart påvirket av rusmidler, forlater skjenkestedet.

Alkoholforskriftens regler om unntak fra aldersbestemmelsene for servering og salg i opplæringssituasjoner oppdateres, slik at bestemmelsene samsvarer med begrepene i opplæringsloven av 1998.

Departementet ønsker ikke å gi forskrifter om innholdet i den kommunale alkoholpolitiske handlingsplanen nå.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser

Dersom høringens foreslåtte gebyrsats legges til grunn, vil Oslo kommune få en inntektsøkning på ca kr 200 000,- pr år. På den annen side innebærer de enkelte forslagene merarbeid for bevillingsmyndigheten, da kommunen pålegges å føre kontroll med bevillingshaveres internkontroll, jf. punkt 1.2. Kommunen pålegges dessuten å registrere og vedlikeholde opplysninger om bevillingshavere i et nytt sentralt register, jf. punkt 4.

Dersom den nye gebyrsatsen trer i kraft 01.07.2005, får kommunen en merinntekt på ca. kr 100 000,- i inneværende år, samtidig som det påløper ekstra kostnader i forbindelse med avregning, fakturering og innkreving. Hvis ny gebyrsats innføres allerede 01.07.2005, må skjenkestedene levere to nye omsetningsoppgaver istedenfor den de allerede har sendt inn for 2005. Kommunen får to ekstra avregninger/faktureringer. Dette medfører at kommunen vil få minst like store utgifter som den antatte merinntekten.

For øvrig innebærer departementets forslag til endringer økte kontrolloppgaver for kommunen. Departementet mener at forslag til endringer vil kunne legge til rette for økt effektivisering. Dette vil neppe være tilfelle i praksis, da økte kontrolloppgaver og økonomiske vandelsvurderinger som følge av lovendringene i 1998 har medført behov for økte ressurser og et vedvarende press på kortere saksbehandlingstid, uten at dette er kompensert fra statens side.

4. Vedtakskompetanse:

Byrådet er gitt myndighet til å avgi høringsuttalelser på kommunens vegne ved bystyrets vedtak av 30.05.2001, sak 218 - Delegasjon av myndighet til å avgi høringsuttalelser på kommunens vegne. Myndigheten ble videredelegert til de respektive fagbyråder, i saker som ikke er av prinsipiell betydning, ved byrådets vedtak av 03.07.2001, sak 1360. Saken legges frem for byrådet da deler av den antas å ha prinsipiell betydning.

Byråden for næring og kultur innstiller til byrådet å fatte følgende vedtak:

Byrådet avgir i henhold til delegert fullmakt følgende høringsuttalelse til utkast til endringer i alkoholforskriften:

1. Vedrørende kontroll inkl. bevillingshavers internkontroll

Bestemmelser om innholdet i kontrollen

Departementet ønsker å videreføre forskriften § 10-6, som lister opp hva kontrollen særlig skal omfatte; salgs- og skjenketider, aldersgrensebestemmelsene og at det ikke selges eller skjenkes til personer som er åpenbart påvirket. Oslo kommune slutter seg til at kommunene til enhver tid skal sikre at gjennomføringen av kontrollene skjer på en hensiktsmessig måte etter en vurdering av lokale forhold. Det er også viktig at forskriften er utfyllende med hensyn til hvilke brudd på alkoholloven som kontrollene særlig skal rette seg mot.

Frekvens

Departementet foreslår i forskriften § 10-9 å redusere antallet obligatoriske kontroller på hvert sted fra tre til én per år. I tillegg blir det foreslått at hver kommune skal foreta tre ganger så mange kontroller som det finnes salgs- og skjenkesteder.

Oslo kommune støtter departementets forslag om å redusere det minste antall kontroller pr. sted fra tre til én. Det er behov for større fleksibilitet i kontrollfrekvensen enn det som er tilfelle i dag, og det er viktig å kunne tilpasse antall kontroller etter en nærmere vurdering av behovet. Kommunen gjennomførte i 2004 ca. 5000 skjenkekontroller og 1500 ølsalgskontroller.

Rutiner/saksbehandling

- Åpen eller anonym kontroll

Departementet ber om høringsinstansenes syn på å videreføre forskriften § 10-7, som fastslår at de stedlige kontrollene kan gjennomføres åpent eller anonymt, og at kontrolløren skal legitimere seg og redegjøre for sitt inntrykk av stedet etter kontrollen.

Oslo kommune anser at anonyme kontroller er den eneste måten å sikre effektiv kontroll på. Kontrollørene skal oppholde seg lenge nok i lokalet til å kunne observere om det er grunn til å rapportere om overtredelser av alkoholloven. Det fokuseres særlig på om salgs-/skjenkestedene selger alkohol til personer under 18 år og skjenking av alkohol til åpenbart berusede personer. Dersom kontrollørene må gir seg til kjenne i begynnelsen av kontrollen, får bevilingshaver mulighet til be om legitimasjon av personer som ellers ville fått kjøpe alkohol uten å dokumentere alder, eller be berusede/påvirkede gjester som ellers ville fått bli, om å forlate stedet.

Åpne kontroller vil i tillegg kunne utgjøre en trussel mot kontrollørens sikkerhet. I Oslo kommune har det forekommet flere episoder med aggressiv oppførsel mot kontrollørene fra gjester når kontrollørene har gitt seg til kjenne.

På den annen side mener Oslo kommune at det må tas hensyn til bevilingshavers mulighet for kontradiksjon etter kontroll. Det gjelder særlig når kontrollørene har observert en åpenbart beruset gjest som forlater lokalet før kontrollørene har pekt ut vedkommende for en ansatt på stedet. Utgangspunktet må være at forhold som kontrollørene kan observere, også skal være synlige for de ansatte på stedet.

- Tidsfrist for utsendelse av rapport og svarfrist for bevilingshaver

Departementet ber om høringsinstansenes syn på gjeldende tidsfrister i forslaget til forskrift § 10-8. Tidsfristen for utsendelse av rapport er én uke etter kontroll, og svarfristen for bevilingshaver er to uker.

Ifølge kommunens erfaring rekker bevilingsmyndigheten i de fleste tilfeller å sende rapporten til bevilingshaver én uke etter at kontrollen fant sted. Unntaksvis er dette ikke tilstrekkelig. Det gjelder særlig når det følger etterarbeid med rapportene før de kan sendes bevilingshaver. Det er ikke uvanlig at hendelsesforløpet under en kontroll må avklares nærmere. Oslo kommune foreslår at regelen mykes opp slik at fristen på én uke blir hovedregelen, men at det åpnes opp for å kunne bruke inntil 2 uker i spesielle tilfeller.

- Erfaringer med at rapportene sendes sosialtjenesten

Ifølge forslaget til forskrift § 10-8 skal rapportene sendes via sosialtjenesten i kommunen. Departementet ber kommunene tilkjennegi hvilke erfaringer man har med dette, og vurdere behovet for en slik regel.

I Oslo kommune er det bydelene som er pålagt rollen som sosialtjeneste. I Oslo kommune utarbeides et stort antall rapporter hvert år. Dersom alle rapportene skulle sendes sosialtjenesten (bydelene), ville det medføre et betydelig arbeid for bevillingsmyndigheten. Hvis det er ønskelig å beholde denne bestemmelsen, anbefales det at det blir en frivillig ordning for kommunen. Når det gjelder alvorlige forhold av betydning for sosial- og barneverntjenestene, vil Oslo kommune legge til rette for varsling. Oslo kommune anser imidlertid ikke at det er behov for en slik regel, men at det er viktig at bevillingsmyndigheten raskt kan sanksjonere overtredelser av alkoholloven.

Særskilt om kontroll knyttet til den nye hjemmelen til å kreve tilgang til salgs- og skjenkestedets lokaler, herunder kreve å få nødvendig opplysninger om regnskap og drift

Det ble i forbindelse med alkoholloven gitt en uttrykkelig hjemmel for bevillingsmyndigheten til å kreve tilgang til virksomheters lokaler og regnskaper, samt kreve utlevering av vareprøver. Departementet ber om høringsinstansenes syn på Sosial- og helsedirektoratets forslag om å begrense bevillingsmyndighetens rett til innsyn i regnskap for børsnoterte selskaper. Bakgrunnen for forslaget er at bevillingsmyndigheten, gjennom innsyn i regnskap m.v. for inneværende år, kan få innsyn i børssensitiv informasjon.

Oslo kommune vil bemerke at det er få bevillingshavere som er børsnoterte selskaper, og ser ikke behovet for ytterligere innsyn når børsnoterte selskaper allikevel avlegger regnskap kvartalsvis.

1.2 Forskrifter om internkontroll

Departementet ber om høringsinstansenes syn på forslaget om utformingen av bestemmelser i nytt kapittel 10A om internkontrollplikt for innehavere av salgs- og skjenkebevillinger, med unntak av innehavere av ambulerende bevilling. Internkontrollen går ut på systematiske tiltak som skal sikre at virksomhetens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i bevillingen, alkoholloven og bestemmelser fastsatt i medhold av alkoholloven. Internkontrollen skal tilpasses virksomhetens størrelse, egenart, aktiviteter og risikoforhold og ha det omfang som er nødvendig for å overholde ovennevnte krav.

Oslo kommune anbefalte i sin høringsuttalelse til endringene i alkoholloven at det innføres krav om internkontroll for bevillingshavere. Dette kan både forenkle kontrollene og ansvarliggjøre bevillingshavere. Kommunen understreket imidlertid viktigheten av at kravet til internkontroll skulle utformes på en enkel måte for bevillingshaverne. Oslo kommune anser at utformingen av forslaget til forskriften er lite detaljert. Forskriften bør liste opp konkrete rutiner som virksomheten må utarbeide for å oppfylle kravet om internkontroll. Det bør for eksempel foreligge krav til rutiner for å hindre overskjenking og skjenking til personer under 18 år, og rutine for informasjonsflyt i virksomheten, herunder informasjon om hvordan virksomheten er organisert. Forskriften må kunne presisere hva slags avvik virksomheten må ha rutiner for å forebygge, avdekke og rette opp, på en enkel og oversiktlig måte.

Det er viktig at kravet til kontroll på dette området ikke medfører nye og krevende arbeidsoppgaver for bevillingsmyndigheten. Kravet til dokumentasjon må være enkelt og

oversiktlig, slik at dokumentasjonen kan fungere som en sjekklister. Det blir vanskelig og tidkrevende for bevillingsmyndigheten å kontrollere om internkontrollen i en virksomhet er tilpasset virksomhetens størrelse, aktiviteter og risikoforhold, og har det omfang som er nødvendig for å overholde krav i bevillingen. Også på denne bakgrunn bør kravene til internkontroll standardiseres, slik at de samme minimumskrav gjelder for alle virksomheter, eller ved at departementet utarbeider detaljerte retningslinjer som kan veilede bevillingsmyndigheten på dette området.

For øvrig kan det bemerkes at det ikke er beskrevet hvordan bevillingsmyndigheten skal kunne kontrollere at internkontroll faktisk gjennomføres, og det foreslås at departementet gir kommunene klarere retningslinjer på dette området.

2. Inndeling av alkoholholdig drikk i ulike kategorier - ny systematikk

Etter det nye systemet inndeles alkoholholdig drikk etter alkoholstyrke - mot tidligere alkoholtypene øl, vin og brennevin.

Særskilt om alkoholforskriften § 5A-3 annet ledd

Alkoholforskriften § 5A-3 annet ledd gjelder plassering av vin og brennevinsprodukter med høyst 4,7 volumprosent alkohol. Den fastslår at slike drikker skal plasseres på en slik måte på salgsstedet at de ikke kan forveksles med alkoholfri drikk. Departementet ønsker å videreføre denne regelen med noen endringer i forslag til forskrift § 4-2 annet ledd.

Oslo kommune ser med tilfredshet at forskriften gjennomfører likebehandling av drikker med høyst 4,7 volumprosent alkohol på dette området.

Oslo kommune har erfart at det er vanskelig å praktisere bestemmelsen med dagens ordlyd; "...plasseres på en slik måte at de ikke kan forveksles med alkoholfri drikk". Ifølge ordlyden er det faren for forveksling med alkoholfri drikk som avgjør om plasseringen av drikk med høyst 4,7 volumprosent alkohol er lovlig eller ikke. I realiteten er det liten fare for forveksling mellom de nevnte produktene. Den praktiske konsekvensen av bestemmelsen er at alkoholholdige produkter må holdes atskilt fra alkoholfrie produkter. Ordlyden i forskriften bør gjenspeile den praktiske regelen, slik at ordlyden fastslår at alkoholholdig og alkoholfri drikke skal holdes klart atskilt.

3. Bevillingsgebyrene

Departementet legger til grunn, nå som ved lovendringen i 1998, at bevillingsgebyrene skal avspeile kostnadene forbundet med behandling av bevillingssøknader og kontroll med utøvelsen av bevillingene. Departementets oppfatning er at det ikke kan legges til grunn at kommunene etter ikrafttredelse av lov- og forskriftsrevisjonen vil ha tyngre oppgaver enn de hadde i 1998. På denne bakgrunn foreslår departementet at satsene for bevillingsgebyrene ikke økes utover det en indeksregulering av kommunenes estimerte samlede inntekter via bevillingsgebyrene vil medføre.

Når departementet hevder at de foreslåtte endringer i alkoholloven vil kunne legge til rette for økt effektivisering både med hensyn til søknads- og kontrollarbeidet, kan Oslo kommune ikke se at dette vil være tilfelle i praksis. Økte kontrolloppgaver og økonomiske vandelsvurderinger/kontroller har ført til behov for økte personellressurser og vedvarende press på kortere saksbehandlingstid. Kommunen vil derfor påpeke at innføringen av

internkontroll ikke vil lette kommunens kontrollarbeid i særlig grad, da dette kommer i tillegg til andre viktige oppgaver knyttet til bevillingsøknader og kontroll.

Departementets oppfatning av at kommunene i dag ikke har tyngre oppgaver enn i 1998 er derfor ikke i samsvar med virkeligheten. Kommunen hadde på det daværende tidspunkt ikke tilstrekkelig erfaring med omfanget av ansvaret og oppgavene som lovendringen medførte, ei heller de økonomiske konsekvensene av dette. Det er en kjensgjerning at kommunen ofte må utrede kompliserte vandelsaker som har sitt utspring i andre offentlige etaters saksområder, eksempelvis skatte- og avgiftssaker. Høringsinstansenes uttalelser er ofte av en slik karakter at det må tas kontakt med høringsinstansene på nytt for å få klargjort fakta i sakene.

Oslo kommune vil påpeke at da bestemmelsene om vandelskontroll ble innført i 1998, hadde kommunen ingen erfaring med hvordan det nye regelverket ville slå ut i form av behov for økt ressursbruk. For å gi en forståelse av det merarbeid som lovendringen i 1998 medførte, har Næringssetaten i Oslo kommune opplyst at netto gebyrinntekter i Oslo kommune i perioden 1997 til 2003 økte med kr 1,668 mill., mens etatens kostnader til lønn og sosiale utgifter i samme tidsrom økte med kr 4,498 mill. Disse tallene viser med all tydelighet at bevillingsgebyrene på langt nær dekker kostnadene ved søknadsbehandling og kontroll. Kostnadene i forbindelse med politisk behandling i kontrollutvalg og byråd er ikke medregnet.

Oslo kommune støtter ikke departementets forslag om å øke gebyrene, og mener at staten primært må overføre økonomiske midler til kommunene for å finansiere økte kostnader. Sekundært kan gebyrene settes til selvkost.

4. Register med opplysninger om bevillingshavere og grossister

I den nye alkoholoven er det innført en bestemmelse om opprettelse av et sentralt register over alle bevillingshavere etter loven, herunder innehavere av salgs- og skjenkebevillinger. Departementet har foreslått at Sosial- og helsedirektoratet skal være ansvarlig for registeret, men at bevillingsmyndigheten skal vedlikeholde opplysningene i registeret ved å innføre og endre opplysninger ved hjelp av elektronisk saksbehandling.

Oslo kommune vil understreke at det er svært viktig for bevillingsmyndighetene at registeret kan vedlikeholdes på en enkel måte. Oslo kommune har ca. 1000 skjenkesteder og 350 salgssteder. Det er meget ressurskrevende å vedlikeholde opplysninger om så mange steder. Hvert år får kommunen inn flere hundre søknader og meldinger om endringer på disse stedene. Dersom opplysningene til enhver tid skal være korrekte, må kommunen daglig oppdatere registeret. Som en særskilt problemstilling nevnes at det til enhver tid er mange som driver på tidligere eiers bevilling, jf. alkoholoven § 1-10. Det blir et spørsmål om hvem som skal stå oppført i registeret i overgangsperioden. Oslo kommune forutsetter at det ikke skal registreres ny eier i registeret så lenge det drives på tidligere eiers bevilling i overgangsperioden.

5. Alkoholreklameforbudet – presisering av forskriftens bestemmelser

Utgangspunktet etter alkoholoven § 9-2, 1. ledd, 1. punktum, jf. også alkoholforskriften § 9-1, 1. ledd, 1. punktum, er at reklame for alkoholholdig drikk er forbudt, mens reklame for produkter med lavere alkoholinnhold enn 2,5 volumprosent er tillatt. Forbudet omfatter både direkte og indirekte reklame for alkoholholdig drikk. Departementet har foreslått å endre ordlyden i gjeldende § 9-1 for å klargjøre hva bestemmelsen faktisk rammer, da

regelverket har vært vanskelig å håndheve. Endringene innebærer ingen realitetsendring. Departementet ber høringsinstansene vurdere om ordlyden bør utformes mer eller mindre detaljert enn det som er foreslått.

For å gjøre bestemmelsen klarere foreslår Oslo kommune at det gis klare eksempler på hvilke forhold bestemmelsen er ment å ramme, det være seg sponing eller hva som regnes som indirekte reklame for alkoholholdige produkter.

6. Bestemmelsen om servering av brennevin/cocktails

Det var opprinnelig foreslått å endre dagens bestemmelse om hvilke mengder brennevin kan skjenkes i, herunder unntaksbestemmelsen for såkalte "cocktails". Departementet skriver i brev av 09.03.2005 at forslaget til § 1-9 i alkoholforskriften ikke opprettholdes, da forslaget ikke vil kunne oppfylle intensjonene. Departementet ber om høringsinstansenes synspunkter om det er andre måter bestemmelsen kan forbedres på.

Oslo kommune vil bemerke at man ikke har støtt på praktiske problemer med denne bestemmelsen i Oslo kommune.

7. Spørsmålet om bevillingshavers rett til å fjerne berusede/påvirkede personer

Det foreslås å gi en uttrykkelig bestemmelse i § 1-5 om bevillingshavers plikt til å sørge for at personer som er åpenbart påvirket av rusmidler forlater skjenkestedet.

Oslo kommune støtter en slik tilføyelse, da dette anses som gjeldende rett, jf. brev av 06.10.2000 fra Sosial- og helsedepartementet, som det refereres fra i høringsnotatet.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om det eventuelt bør tas inn i forskriften en presisering om at den nye bestemmelsen i alkoholforskriften viker for bestemmelsene i løsgjengerloven § 24 og straffeloven § 242. Dersom skjenkestedet har tatt konkrete steg for å oppfylle hjelpeplikten, for eksempel ringt etter taxi eller politiet og den åpenbart berusede/påvirkede personen av den grunn ikke har forlatt stedet, vil således § 1-5 ikke være overtrådt.

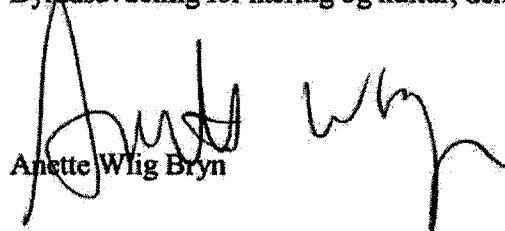
Oslo kommune mener at dersom ansatte på stedet påberoper seg hjelpeplikten, må dette kunne dokumenteres i form av en referanse til at politi eller taxi er blitt tilkalt.

8. Ikrafttredelse

Ikrafttredelse av alkoholforskriften midt i året vil medføre praktiske utfordringer, ikke minst for kommunene som bevillingsmyndighet og for bevillingshaverne, jf. gebyrberegninger med videre. Departementet ber derfor om høringsinstansenes syn på evt. tiltak, herunder behov for overgangsbestemmelser, som vil kunne lette denne prosessen.

Oslo kommune oppfordrer til at en eventuell endring av gebyrene innføres fra 01.01.2006. Bakgrunnen for dette er at skjenkestedene må levere inn omsetningsoppgavene for 1. og 2. halvår 2005, i tillegg til den som allerede er innhentet på årsbasis. Kommunen får to ekstra avregninger/faktureringer. Dette skaper merarbeid for bevilingshavere og for kommunen.

Byrådsavdeling for næring og kultur, den 26.05.2005

Anette Wlig Bryn

Trykte vedlegg:

1. Alkoholforskriften
2. Høringsbrev av 01.03.2005 (med vedlegg)
3. Brev fra departementet av 09.03.2005
4. Høringsuttalelse fra Næringsstaten, innkommet 04.04.2005

Utrykte vedlegg: Ingen